

ART NOTES

Konst / Utställning
Stjärna, stjärna på himlen där

Salad Hilowle
När morgonstjärnan brinne
[Cecilia Hillström Gallery](#)
2025.11.06 – 2025.12.17

Stockholm: I *När morgonstjärnan brinner* ser Anders Olofsson en både innehållsmässigt och estetiskt drabbande utställning, där konstnären Salad Hilowle avtäcker parallella mikrohistorier som av olika anledningar osynliggjorts av majoritetskulturen.

Den svarta sångerskan tar ifrån tårna och låter sången välla ut över den andäktiga publiken: "Som en bro över mörka vatten skall jag bära dig!" En gospelkör bestående av vita ungdomar vajar med i rytmen, finkladda vita musiker hukar bakom sina instrument. En stund tystnad, sedan applåderar den vita publiken vid sina kafébord. Runt omkring står sommaren i grönska.

Salad Hilowle. Foto: Yana Isla.

Scenen är en av många i Salad Hilowles andra separatutställning hos Cecilia Hillström Gallery. Utställningens titel är *När morgonstjärnan brinner*, en strof ur en sång framförd av Cyndee Peters vid Melodifestivalen 1987. Med henne tar Salad Hilowle ännu steg in i afrosvenskarnas moderna historia, från att tidigare ha skärskådat de första afrosvenskarnas livsöden under senare delen av 1700-talet. Och han gör det på ett sätt som ställer oss, snarare än hans motiv, i centrum.

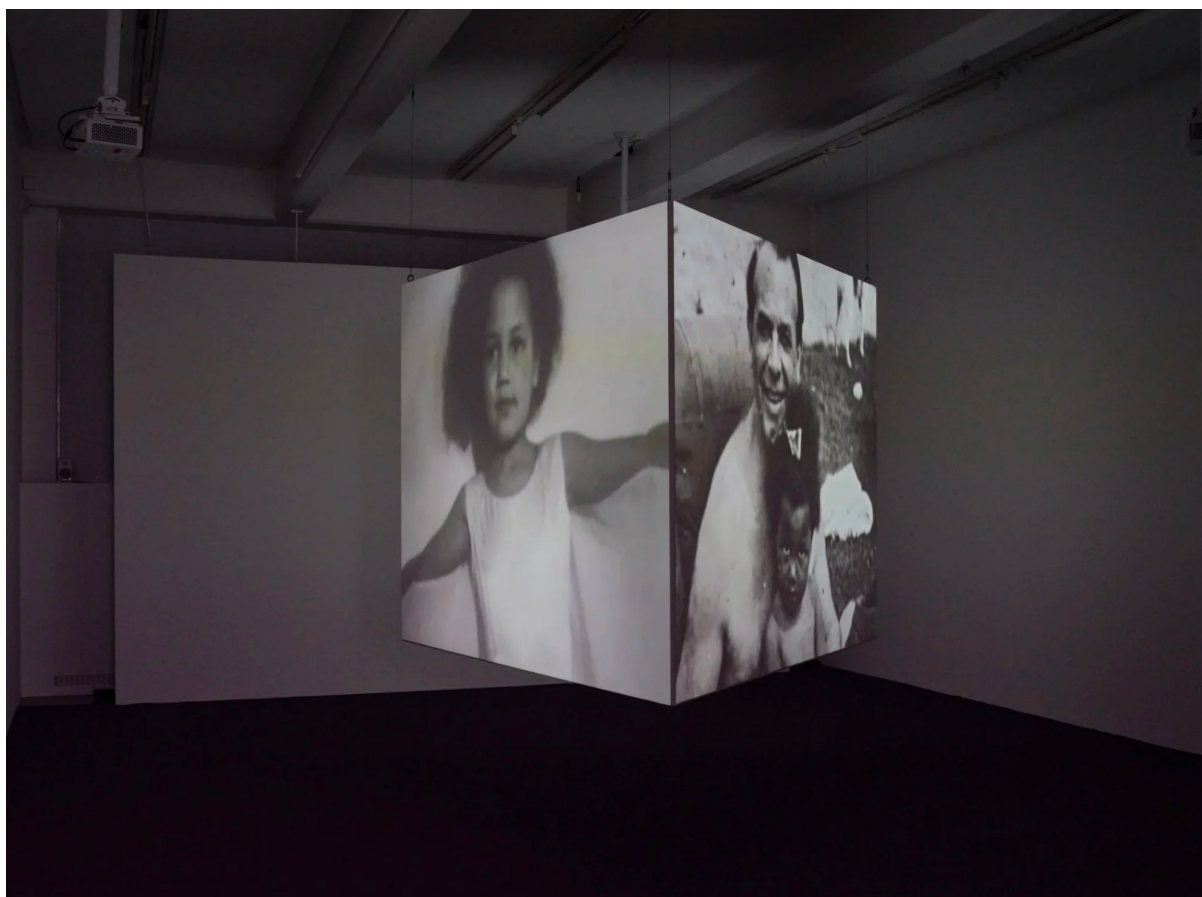
Salad Hilowles konstnärskap handlar om att avtäcka parallella mikrohistorier som av olika grunder osynliggjorts av majoritetskulturen. Men han är noga med att inte falla för enkla utsagor om kolonialt förtryck. Här, liksom i hans tidigare utställningar, är det inte maktens övergrepp som utgör den enda tonarten. Majoritetssamhällets inställning till den etniska minoriteten är betydligt mer polyfon, och pendlar mellan okunnighet, nyfikenhet, beundran och aversion, ibland allt på samma gång.

Salad Hilowle, *Waiting for Something part II*, 2025. Stillbild från video. Courtesy konstnären och Cecilia Hillström Gallery.

”Nordisk natur varvas med somaliska interiörer, revykungen Karl Gerhards protegé Fatima Svendsen med musikartisten Dr Alban. Historien kanske inte är så skitad som man först kunde tro. Den liknar mer en strömvirvel är vi alla ständigt rör oss kring varandra.”

Anders Olofsson

Installationsvy, Salad Hilowle, *När morgonstjärnan brinner*, 2025, Cecilia Hillström Gallery. Foto: Jean-Baptiste Béranger.

I *När morgonstjärnan brinner* domineras utställningsrummet av en väldig, trekanalig videoinstallation, som tvingar besökaren att smyga utmed väggarna i stället för att tryggt ta plats mitt framför projektduken. Till viss del kan det förklaras med lokalens form, men jag misstänker att Hilowle i så fall inte sett detta som en nackdel – tvärtom. Att inte kunna ha total överblick, att bokstavligt talat ställas mot väggen av bildflödet, gör att vårt kulturellt betingade navigeringssystem börjar leda oss på avvägar, till platser där vi aldrig tidigare befunnit oss. Nordisk natur varvas med somaliska interiörer, revykungen Karl Gerhards protegé Fatima Svendsen med musikartisten Dr Alban. Historien kanske inte är så skiktad som man först kunde tro. Den liknar mer en strömvirvel, där vi alla ständigt rör oss kring varandra, oberoende av vår kulturella och etiska hemvist.

Installationsvy, Salad Hilowle, *När morgonstjärnan brinner*, 2025, Cecilia Hillström Gallery. Foto: Jean-Baptiste Béranger.

I ett angränsande rum visar Salad Hilowle ett mindre antal fotografier och objekt. De har inte samma drabbande kraft som *När morgonstjärnan brinner*, utan ska mer ses som lägesrapporter från ett pågående projekt som konstnären bedriver parallellt med forskningsarbetet "Den svarta stranden". I bägge fallen är målet att låta stereotypa bilder av kolonialtidens svarta människor få kött och röst, bli ett fokus för inlevelse på ett sätt som sträcker sig utöver den trånga identitetspolitiken. Salad Hilowle har på bara en handfull år etablerat sig som en av de mest intressanta konstnärerna på den svenska konstscenen. Ändå känns det som om hans konstnärskap bara har börjat. Men han har inte bråttom, för han vet vart han är på väg. Eller, som Cyndee Peters sjunger: "När stormen är över är allt du behöver se stjärnan som tänds för dig".

Anders Olofsson